

РЕШЕНИЕ

№ 3475

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11757** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] [улица] ет.4 с управител Б. М., чрез адв. П. Т. срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221017004874-091-001 от 22.03.2018г., поправен с Ревизионен акт №П-22221018058501-003-001 от 29.03.2018г. за поправка на ревизионен акт (РАПРА), издадени от И. М. Р. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, потвърден частично с Решение № 806/11.06.2018г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“/ОДОП/, [населено място] в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 212 320,15 лева.

Жалбоподателят счита оспорения РА за незаконосъобразен и необоснован, издаден в противоречие с материалноправните закон и процесуалноправните разпоредби на Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ и Директива 112/2006/ЕС, както и практиката на Съда на Европейския съюз. Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма] жалбоподателят твърди, че при постановяване на процесния РА, ревизиращият екип не е изследвал докрай фактическата обстановка по доставените материали и тяхното използване за икономическата дейност на ревизираното дружество. Във връзка с отказаното приспадане на данъчен кредит по вътрешнообщностни доставки /В./ от 4 гръцки дружества (Н. S.A с V. EL094298229, L. N. G. K. S. O.E. с V. EL084087744, P. P. P. с V.

EL100874230 и Т. О.Е. с V. EL093542779) в жалбата се твърди, че са били вложени в недвижим, имот собственост на [фирма]. Пзовава се на практиката на СЕС и Директива 112/2006/ЕС относно правото на приспадане на данъчен кредит за стоки или услуги, предназначени за дълготраен материален актив, включен в имуществото на предприятието. Оспорва се подхода на органите по приходите при провеждането на ревизията, като се изтъква, че са допуснати съществени нарушения при анализа на събраните доказателства, които са довели до необосновани и неправилни изводи. Моли съда за отмяна на процесния РА.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма] се представлява от адвокат К., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира направените по делото разноси, за което представя списък и доказателства за тяхното заплащане /лист 271-273/.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ при Централно управление на Национална агенция по приходите /ЦУ на НАП/ - [населено място] в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Т., която оспорва жалбата като неоснователна, въз основа на съображения изложени в решението на директора на Дирекция „ОДОП“- С. и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор К., който намира оспорения РА за обоснован, законосъобразен, издаден от компетентни органи в рамките на техните правомощия, при спазване на материалноправните и процесуалноправните предпоставки за издаването му и като такъв счита, че следва да бъде потвърден.

Административен съд София-град, 34-и състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че Решение №806/11.06.2018г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на дружеството-жалбоподател на 09.07.2018г. /лист 21/, а жалбата до съда е постъпила чрез органа на 20.07.2018г. /лист 5/ т.е. в законоустановения срок. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ревизията на дружеството е възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221017004874-020-001 от 25.07.2017г., връчена по електронен път на 02.08.2017 г., за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за отделните данъчни периоди от 01.11.2012 г. до 30.10.2016 г. и от 01.01.2017 г. до 30.06.2017 г.

Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221017004874-020-002/31.10.2017 г. е определен срок за завършване на ревизията – 01.12.2017г., а със ЗИЗВР №Р-22221017004874-020-003/07.11.2017г. е разширен обхвата на ревизията като е включено установяването на задължения за данък върху добавената стойност за отделните данъчни периоди от 01.07.2017г. до 30.09.2017г.

Със ЗИЗВР №Р-22221017004874-020-004 от 29.11.2017г., срокът за приключване на ревизията е продължен до 02.01.2018г.

Заповедите по хода на ревизионното производство са издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и М.

А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на И. М. Р., на основание Заповед №8536-А/13.07.2017г. на директора на ТД на НАП С., оправомощени на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221017004874-092-001/23.02.2018г., връчен по електронен път на 26.02.2018 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221017004874-091-001 от 22.03.2018г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, поправен на основание чл. 133, ал. 3 от ДОПК с РАПРА №П-22221018058501-003-001/29.03.2018 г. за поправка на ревизионен акт.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди по ЗДДС.

През ревизираните периоди [фирма] е извършвало инженерни дейности и технически консултации. Дейността се извършва от офис, находящ се в [населено място], [улица], ет. 4. Разполага с наети по трудови правоотношения лица. Регистрирано е по реда на ЗДДС, считано от 05.10.2012 г.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК от органите по приходите на ревизираното дружество са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, в отговор на които са представени описаните в РД документи.

На основание чл. 45 от ДОПК е инициирана насрещна проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК]. Резултатите са обективирани в Протокол за извършена насрещна проверка (ПИНП) №П-22220317145040-141-001/15.01.2018г., приложен като доказателство по преписката, ведно с представените от провереното дружество документи и писмени обяснения.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК с Искане за представяне на документи, сведения и писмени обяснения №Р-22221017004874-041-001/02.02.2018г. от Столична община, район „В.“ е поискана информация за издадено удостоверение за въвеждане в експлоатация на жилищна сграда находяща се в [населено място], Столична община, Район „В.“, построена в УПИ V-52 в квартал №3 по плана на [населено място], местност „в.з. Панорамен път-специални нужди-Б. път“, [улица].

Извършен е преглед на първични счетоводни документи и регистри в счетоводния офис на дружеството. Действията са документирани с Протокол Кд 73 №0800565 от 08.11.2017г.

Предмет на спор пред настоящата инстанция са извършените с РА корекции, произтичащи от:

- непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 198 793,20 лв. за периодите м. 10.2014г., м. 11.2014г., по седем фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], с предмет – кабели, ел. материали, П. тръби, П. облицовка;

- непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5 166,847 лв., по две фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], с предмет – аванс и доставка на П. дограма;

- непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 13 526,95 лв. за периодите м. 11.2015 г. и м. 12.2015 г., за придобити кухненско

обзавеждане, обзавеждане за баня, каменни изделия и подови плочи от гръцките дружества Н. S.A с V. EL094298229, L. N. G. K. S. O.E. с V. EL084087744, P. P. P. с V. EL100874230 и T. O.E. с V. EL093542779;

- доначислен ДДС на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС общо в размер на 748,18 лв. за периодите от м. 05.2014 г. до м. 07.2014 г. (вкл.), м. 10.2014 г., м. 11.2014 г., от м. 02.2015 г. до м. 12.2015 г. (вкл.), от м. 01.2016 г. до м. 03.2016 г., м. 05.2016 г., м. 06.2016 г. и м. 08.2016 г. във връзка с упражнено право на приспадане на данъчен кредит по фактури за гориво, издадени от доставчици, подробно описани в РД и

- начислени лихви за неправомерно ползване на данъчен кредит в размер на 40 000,00 лв. по фактура №0... 019/21.06.2017 г., издадена от [фирма] на друго дружество за периода от 15.07.2017 г. до 14.11.2017 г.

Установено, че на 08.06.2015г. [фирма] е придобило недвижим имот с НА №99, том II, рег. №05701, дело 280 от 2015 год., представляващ: двуетажна масивна жилищна сграда, готова на „груб строеж“, находяща се в [населено място], Столична община, район „В.“, построена в УПИ V-52 в квартал №3 по плана на [населено място], местност в.з. „Панорамен път-специални нужди- Б. път“, [улица]. Данъчната оценка на имота е 765 874,60 лв.

По преписката са приложени оборотни ведомости и хронология на сметка 207 „Земя УПИ и къща С.,[жк], видно от които имота е заведен като ДМА. Дружеството е декларирало, че закупените от изброените по-горе дружества стоки и материали са вложени като подобрения в закупения през 2015г. недвижим имот.

Във връзка с горното с ИПДПОЗЛ №Р-222210170004874-040-003/07.02.2018 г. ревизираното дружество е помолено да осигури достъп на органите по приходите до имота. В отговор с писмо вх. №07-00-19#1/19.02.2018 г. жалбоподателят е отказал да осигури достъп до сградата с аргумент, че ревизията е следвало да приключи до 02.01.2018 г., след който срок не могат да се извършват процесуални действия по събиране на доказателства.

На 19.02.2018г. в отговор на запитване от органите по приходите, е получено Писмо вх. №07-00-19/19.02.2018 г. от СО, Район „В.“, с приложено Разрешение за строеж №305/09.08.2001 г. на главния архитект на район „В.“ с упоменатите в него промени от 10.11.2010 г. и 13.03.2012 г. за обект „Жилищна сграда“ в УПИ V-52, кв. 3, в.з. „Панорамен път-специални нужди-Б. път“, по плана на [населено място]. В писмото е уточнено, че удостоверения за въвеждане в експлоатация се издават от район „В.“, ако искането е внесено до 29.05.2008 г. След тази дата заявления се подават в Н. СО, [улица]. Сред изпратените от Н. СО удостоверения за въвеждане в експлоатация не е намерено такова за посочения обект.

На основание с чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС органите по приходите са отказали претендираното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите от [фирма] и за придобитите стоки от Гърция общо в размер на 212 320,015 лв.

РА №Р-22221017004874-091-001/22.03.2018г., поправен с Ревизионен акт №П-22221018058501-003-001/28.03.2018г. за поправка на ревизионен акт, е отменен от решаващия орган с Решение № 806/11.06.2018г. в частта на установеното задължение за ДДС за м. 09.2017 г. и потвърден в останалата му част.

За да потвърди РА в останалата му част, която се оспорва в настоящото производство, решаващият орган изцяло е възприел мотивите на ревизиращия екип, като е посочено, че ревизираното дружество не е доказало, че е използвало процесните стоки и материали в независимата си икономическа дейност. Посочено е,

че тъй като до жилищната сграда не е осигурен достъп, то остава недоказано твърдението на ревизираното дружество, че придобитите от гръцките дружества стоки са вложени като подобрения именно в имота, заведен в счетоводството на дружеството като актив. По отношение на закупените стоки от [фирма] също е установено, че липсват доказателства за наличието на пряка и непосредствена връзка между получените доставки и извършени последващи облагаеми доставки, както и че липсват доказателства за последващо разпореждане със стоките, както и същите не са налични към момента на ревизията.

В хода на настоящото съдебно производство са приети и неоспорени от страните съдебно-счетоводна експертиза и допълнително заключение към нея /ССЧЕ, лист 234 -248/, както и техническа експертиза /ТЕ, лист 263-268 по делото/, които съдят кредитира изцяло.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт №П-22221018058501-003-001 от 29.03.2018г. за поправка на ревизионен акт (РАПРА), издадени от И. М. Р. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, потвърден частично с Решение № 806/11.06.2018г. на Директора на Дирекция ОДОП“, [населено място] в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 212 320,15 лева за периодите м.10.2014, м.11.2014, м.11.2015г. и м.12.2015г. по доставки от [фирма] и по реализирани В. от 4 гръцки дружества - Н. S.A с V. EL094298229, L. N. G. K. S. O.E. с V. EL084087744, P. P. P. с V. EL100874230 и Т. O.E. с V. EL093542779, за които на основание чл. 68, ал.1 и чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС, органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК в редакцията към момента на издаване на РА, той се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В настоящия случай РА е издаден от И. М. Р., на длъжност Началник сектор в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., в качеството на орган, възложил ревизията, овластен със Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП – С., и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. – в качеството ѝ на ръководител на ревизията съгласно ЗВР №Р-22221017004874-020-001 от 25.07.2017г., ЗВР №Р-22221017004874-020-002/31.10.2017г. и ЗИЗВР №Р-22221017004874-020-004 от 29.11.2017г., издадени от възложителя на ревизията. РА, РД и ЗВР, са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдят намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и доспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват

съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Спорът между страните се свежда до това дали жалбоподателят [фирма] е упражнил правомерно правото на приспадане на данъчен кредит по издадените му фактури от спорните доставчици, от които – 4бр. фактури, издадени от следните гръцки търговски дружества - Н. S.A., L. N.G. K. S. O.E., P. P. P. и Т. О.Е. (В.), както и от тези на [фирма] в общ размер на 212 320,015 лева.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка. Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е „неправомерно“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит. Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В случая тази доказателствена тежест изрично и подробно е указана на жалбоподателя с определението за насрочване на делото от 25.11.2019г.

По отношение на доставките от гръцките дружества Н. S.A., L. N.G. K. S. O.E., P. P. P. и Т. О.Е. (В.) се установява, че всяко едно от посочените дружества притежава валиден V. номер, т.е. същите регистрирани за целите на ДДС в държава-членка на ЕС и същите не са рискови дружества. Към всяка от 4 бр. фактури (№EL084087744, №EL093542779, №EL00874230,

№ЕL094298229) са налични придружаващи документи: опаковъчни листа, международни товарителници, доказателства за плащания по банков път и др. От приетата по делото съдебно-счетоводната експертиза безспорно се потвърждава че жалбоподателят [фирма] е осчетоводил процесните доставки от гръцките дружества Н. S.A., L. N.G. K. S. O.E., P. P. P. и Т. O.E. Дружеството е изпълнило изискванията, като е издало протокол по чл. 117, ал.1, т. 1 във връзка с ал. 3 от ЗДДС за всяка от доставките. Съгласно изискванията на ЗДДС и Указания на НАП относно правната регламентация на В., протоколите по чл. 117, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 3 от ЗДДС са регистрирани в Дневниците за продажби за данъчни периоди м. 11/2015 г. и м. 12/2015 г. с код на документ (09), а данъчната основа и размера на начисления данък са отразени в колона 13 -Данъчна основа на вътрешнообщностните придобивания /В./ и в колона 15-Начислен ДДС за В. и за получени доставки по чл. 82, ал. 2-5 от ЗДДС. Данните от дневниците за покупки и продажби за данъчни периоди м. 11/2015 г. и м. 12/2015г. са дадени в срока съгласно чл. 125, ал. 1 от ЗДДС съответно със справка-декларация за ДДС с вх. №2210.1635649/08.12.2015г. и с вх. № 2210.1659904/12.01.2016г. Съставените счетоводни записвания, с които са осчетоводени фактурите, по които на жалбоподателя е отказано право на данъчен кредит, са осчетоводени в хронологичните регистри на счетоводните сметки, като са спазени изискванията на ЗДДС и ППЗДДС. Ревизиращите органи са констатирали, че дружеството води своето счетоводство и изготвя своите финансови отчети в съответствие с изискванията на българското търговско, счетоводно и данъчно законодателство. Протоколите по чл. 117 от ЗДДС са регистрирани в Дневниците за продажби за данъчни периоди м. 11/2015 г. и м. 12/2015 г., като начисления ДДС е осчетоводен по сметка 4532-начислен ДДС на продажбите. Протоколите по чл. 117 са регистрирани и в Дневниците за покупки за данъчни периоди м. 11/2015 г. и м. 12/2015 г., като начисления ДДС е осчетоводен с право на пълен данъчен кредит по счетоводна сметка 4531-ДДС на покупките.

По делото не е спорно, че на 08.06.2015г. жалбоподателят - [фирма] е придобило недвижим имот с НА №99, том II, рег. №05701, дело 280 от 2015 год., представляващ: двуетажна масивна жилищна сграда, готова на „груб строеж“, находяща се в [населено място], Столична община, район „В.“, построена в УПИ V-52 в квартал №3 по плана на [населено място], местност „в.з. Панорамен път-специални нужди - Б. път“, [улица]. Данъчната оценка на имота е 765874,60 лв. По делото са приложени оборотни ведомости и хронология на сметка 207 „Земя УПИ и къща С., кв. Б.“, видно от които имота е заведен като ДМА. В изпълнение на поставените задачи в рамките на настоящото съдебно производство, вещото лице по съдебно-техническата експертиза е извършил оглед и проверка на място на посочения обект, като безспорно се установи, че посочените в 4бр. фактури доставки на стоки, материали и дълготрайни материални активи (ДМА), в това число: подови плочки, кухненско обзавеждане, обзавеждане за баня, каменни изделия, дървен материал, изделия от дърво и др. са налични в посочения обект,представляващ двуетажна масивна жилищна сграда.

По отношение на доставките от [фирма] в хода на настоящото

съдебно производство се установи, че доставките по 7 бр. фактури за данъчен период м.10 2014 и м. 11.2014г. (фактура №315653; фактура №315690; фактура №31590; фактура №31503; фактура №317878; фактура №318249; фактура №322662), по които на жалбоподателя е отказано право на данъчен кредит са осчетоводени в хронологичните регистри на счетоводните сметки на дружеството-жалбоподател. Фактурите са регистрирани в дневниците за покупки за съответните данъчни периоди. Начисления във фактурите ДДС е осчетоводен по счетоводна сметка 4531-ДДС на покупките. От приетата и неоспорена от страните ССЧЕ, съдът установи, че са спазени изискванията на ЗДДС и ППЗДДС, като дружеството води своето счетоводство и изготвя своите финансови отчети в съответствие с изискванията на българското търговско, счетоводно и данъчно законодателство. Индивидуалният сметкоплан е изготвен, като е съобразен с примерния национален сметкоплан и допълнително са въведени синтетични подсметки с цел да се даде по-пълна информация и улесни отчитането на специфичните особености на дейността на предприятието. Доставчикът [фирма] притежава процесните фактури и ги е включил в дневниците на продажбите, получените плащания са осчетоводени. По делото безспорно бе доказано също така, че е налице осчетоводяване на разходите по процесните фактури от дружеството-жалбоподател. Последното се потвърждава от заключението на ССЧЕ.

По отношение на фактурите, издадени от доставчика [фирма], с изключение на фактура № [ЕГН]/11.10.2014г. съдът установи, че са били изготвени от Подизпълнителя [фирма] към жалбоподателя [фирма] в качеството на член на Консорциум „А. Г.“, който извършва услуга - „Актуализация на цветна цифрова ортофотокарта на Република България в периода 2012г.-2015г. чрез ново самолетно заснемане за нуждите на Системата за идентификация на земеделски парцели.“ Възложител на услугата е Министерството на земеделието и храните. По делото се установи още, че материалите, доставени по тези 6 бр. фактури са използвани за еднократна употреба при извършване на заснемането под формата на консумативи. В тази връзка са представени следните документи от [фирма]: копия на описаните по-горе 6 бр. фактури, Договор за изпълнението на услуга №РД51-139/18.09.2012 г., Доклад за извършената работа по договора в периода 05.07.2013г.- 12.08.2012г., Приемо-предавателен протокол от 19.10.2015г. за извършената услуга - „Актуализация на цветна цифрова ортофотокарта на Р. България в периода 2012 г.- 2015 г. чрез ново самолетно заснемане за нуждите на Системата за идентификация на земеделски парцели.

Относно фактура №[ЕГН]/11.10.2014г. на [фирма] се констатира, че доставените материали са вложени в недвижимия имот - двуетажна масивна жилищна сграда, находяща се в [населено място], район „В.“, в.з. „Панорамен път - специални нужди - Б. път“, [улица], като са послужили за изработването на дограми, парапети, облицовки, окачени тавани, както в сградата, така и в целия недвижим имот.“ Последното се потвърждава от заключението на вещото лице по СТЕ, което, както бе посочено по-горе в настоящото решение е посетил на място посочената сграда.

Предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки.

С оглед на изложеното, съдът безспорно счита, че по отношение на доставчиците H. S.A с V. EL094298229, L. N. G. K. S. O.E. с V. EL084087744, P. P. P. с V. EL100874230 и T. O.E. с V. EL093542779 и [фирма] категорично бе доказано, че са изпълнени материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС, а именно: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

Съгласно постоянната съдебна практика на Съда на Европейския съюз правото на данъчнозадължените лица да приспаднат дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Европейския съюз обща система на ДДС (Решение от 25 октомври 2001 г. по дело Комисия/Италия, C-78/00, R., стр. I-8195, точка 28, Решение от 10 юли 2008 г. по дело S., C-25/07, Сборник, стр. I-5129, точка 14, както и Решение от 21 юни 2012 г. по дело Mahagében и Dávid, C-80/11 и C-142/11, точка 37, Решение от 6 септември 2012 г. по дело Gábor Tóth, C-324/11, точка 23). Съдът на Европейския съюз неведнъж е подчертавал, че предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано. По-конкретно това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки (Решение от 21 март 2000 г. по дело G. и др., C-110/98—C-147/98, R., стр. I-1577, точка 43, Решение от 15 декември 2005 г. по дело C. P., C-63/04, R., стр. I-11087, точка 50, Решение по дело K. и R. R., точка 47, Решение по дело Mahagében и Dávid, точка 38, Решение от 6 септември 2012 г. по дело Gábor Tóth, C-324/11, точка 24).

С оглед на изложеното и при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав счита, че в настоящия случай безспорно е доказано реалното извършване на процесиите доставки от съответните доставчици, основанията, стойността и плащанията по доставките, получаването на предмета на всяка от доставките отстрана на жалбоподателя и използването на предмета от жалбоподателя за независимата му икономическа дейност. Няма съмнение и спор, че дружеството е упражнило процесното право на данъчен кредит въз основа на данъчни фактури, съответстващи на изискванията на закона относно формата, в която следва да са обективирани. Крайният извод на настоящата инстанция е, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а РА като неправилен и незаконосъобразен, следва да бъде отменен.

При този изход на спора, предвид изрично направеното искане за присъждане на разноски и липсата на възражение за прекомерност на

адвокатското възнаграждение, съдът намира, че на основание чл. 161 от ДОПК на дружеството - жалбоподател следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 3510 лева съобразно представения списък /лист 271/: 50 лева заплатена държавна такса, 2760.00 лева адвокатско възнаграждение – договорено и изплатено съгласно представен договор за правна защита и съдействие и фактура по делото, както и депозит за вещо лице в размер на 300 лева и депозит в размер на вещо лице на 400 лева.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 от ДОПК, Административен съд София, 34-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК] Ревизионен акт (РА) №Р-22221017004874-091-001 от 22.03.2018г., поправен с Ревизионен акт №П-22221018058501-003-001 от 29.03.2018г. за поправка на ревизионен акт (РАПРА), издадени от И. М. Р. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, потвърден частично с Решение № 806/11.06.2018г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място] в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 212 320,15 лева за периодите м.10.2014г., м.11.2014г, м.11.2015г.,м.12.2015г.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] [улица] ет.4 сумата от 3510 /три хиляди петстотин и десет/ лева,представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: